

19. szám.
Május 11-én, 1867.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr.—
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál.
Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVIII. kötet.

Bikfiöz urfi és Fárady táblabiró.

Bikfiöz urfi, azért, mert az apja igen derék ember volt, s mert igen finom tolettje van, igen szép frizúrát visel, igen kitünően kocsikázik, megválasztja a vármegye szolgabiróának.

Fárady táblabirót, mert egész életét a közügyeknek áldozta, s mert a megyei praxishoz sokat ért, a vármegye, érdemei jutalmul, meg azért, mivel szükségó van rá, megválasztja esküdtnek.

Bikfiöz urfi átveszi a hivatalát.

Fárady ur segít a szolgabirói hivatalban.

Bikficz urfi és Fárady táblabiró.

Bikficz urfi, és esküdte az éjt nappallá tesz, hogy a közönség igényeinek megfeleljenek.

Bikficz urfi és esküdte, nagy tüzzel látnak a folyamatok elintézéséhez.

Bikficz urfi és esküdte a határjárás nehéz exmissiókban izzadnak.

Bikficz urfi és Fárady táblabíró.

Bikficz urfi országút csinálásban fáradozik.

Fárady esküdt szinte azzal mulatja magát.

Bikficz urfi az árvizek ellen erélyesen intézkedik.

Fárady szinte azt cselekszi.

A jövő tisztujtáskor aztán három év múlva a választók megteszik Fáradyt szolgabírónak.

Bikficz ur erre azt mondja, hogy már most ő e szerint kénytelen lesz az apja érdemeiért az alispáni széket elfoglalni.

Még a gyermek is politizál.

„Hát aztán édes jó anyám,
Hogy leszünk mi már ezután?
Ha a finansz is mind elmegy,
Ki vizsgálja meg a kertet?”

„Már ezután finansz nem kell,
Azt csinálhatjuk a kerttel,
A mi tetszeni fog nekünk,
A finansztól nem kell félnünk.“

„Ha a zsaadár is mind elmegy:
A rossz embertől ki ment meg?
Ki őriz majd, hogy ne féljünk?
Nyugtalan lesz napunk s éjünk!?”

„Ezután nem lesz rossz ember,
Igy tehát a zsandár sem kell.
Finansz, zsandár ha elmennek:
Hálát adunk az istennek.“

Az ország kortese.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!
Szép kizs országgyűlizz kezdet volt, mondhatok.

Mikor kezdöte el ülizz, olyan kevesen voltunk, hogy még magam sem od voltam. Kisöben megjelentek partvezírek, generalisok, közkatonának nélkül. Itt ütközet nem lehet, legfelebb duellum. Még csak notariusok se nem voltak jelen egy se. Ezir notariusi fizetésüket lehozatnyi kívánom. Ha edig kaptak egy semit, ezután kapjanak csak fél semit. Kintelen volta elnök ur substitualnyi Bolond Miska szerkesztöt notariusnak. Köszönünk komplementet. Más alkalommal kelene aszondanyi, hogy jelen gyűlizz jegyzökönyvit vezessen Bolond Miska. Azután kijelentete director ur, hogy minekutana ilyen kevizs publikum öszegyülekezte, tehát előre hirdetet opera elő nem adathatik, hanem helyete apro vigjaticoeskak adatnak elő, a miket úgy hinak, hogy petitio. De már enek vigit nem vartam. Mindegy: akar itt nem halgatom oda, akar otthon nem halgatom ide.

No de hat vigtíre magyar miniszterium izs olyan helyre eljutota, a hol mindig pinzt fogja talalni. Valami kartaacsinyalo odatete üket magyar kartaaba, mint „ass“okon livö alakokat. Kit—kit miniszter egy „ass“: — makk-kit szem, tök-kitszem, vörös-kitszem, zöld-kitszem. No már mozd Lonyairul igazan elmondhatunk,

hogy *financzialis körökben* mindig szívesen látot vendig; — Eötvözs izs megnyugodhatya a felül, hogy *venerabilis klerus* nagy hajlandosagal fogja ütet kezelnyi; Horvath Boldizsar bizonyozs leheti felüle, hogy *prokatorok* fognak ütet szörnyen respectalni; Gorove elmondhat magyarul, hogy *kereskedelmi körök* gyakran kihinak ütet; — söt még az izs kitsigtelen, hogy Andrassy *katonasagnal* izs el fog ismertetni „ütö“-nek; generalisok fogjak magukat alkalmaznyi rendelethez, is közkatonak megfogadnak napi parancsait (t. i. preferanczozozs közben) is grof Festetich ezere legnipszerü ember leszi. De még az izs jo van dologban, hogy így magyar miniszterium által sok controversialis ügy simpliciter elintiztetik. Mert ha ilyen karta melet egy nimet, egy horvat, meg egy magyar öszetünek, egisz ijel mindig conferenzializhatnak, kirdisre feleletet adhatnak a nélkül, hogy egymazs nyelvit irteninek. Meglehet ugyan, hogy regelle magyar pinzit mind elnyerik, de miniszterek migizs mienk maradnak.

Hanem magam riszemre úgy látok, hogy aban tuczat kartaaban, kiben miniszter let kitszem, alig leszek egyib, mint makk hatozs.

Ki izs maradok

alazatos szolgaja

Tallérossy Zebulon.

Magyar Közmondások az 1825 dik Eszteni Ország-Gyűlésen lévő Követekre.

Árva. A—fy. Árva marad árva, ha nem segít nek rajta.

Zm—l. Tsak az ügyfogyott lélek szokta a maga dolgát az Haza dolgalapástjá alá dugni.

Abauj. V—z. Sokat Kotkodátsol, keveset Tojik.

K—y. Bömböl a Bika, ha megharagitták.

Arad. K—ts. Fából soha sem lesz érezbuzogány
B—ó. Mellyékes ut nem visz mindig célra
Bács. Sz—cs. Mást gondolni, mint mondani, nem illik egy magyarhoz.

R—ts. Nem azért van küldve a követ, hogy hallgasson.

Bars. Balogh. Nem mindig áll az, hogy mondj igazat, betörök a fejed.

P—y. Irással is kilehet magát magyarázni.

Baranya. K—y. A Borban sem szeretik már a verest.

Répassy. Nem minden pár egyezik meg egymással.

Békés. H—th. Fittogtatás kedvéért kár szóllani.

V—ts. Szóllani s mondani valamit, nagy külömség.

Bihar. Zs—y. Okkal móddal sokra lehet menni.

M—y. Ha nem lehet sokat használni, kevés megvető.

Borsod. V. Csak a jóba lehet s kell követni Elődödeinket.

Ragály. A kesernyés dohány virágának keserü a méze is.

Beregh. P—yi. A ki előbbre néz, mint hova lép, hamar megbotlik.

Rh—y. Akinék kedve nincs a dologhoz, kár hogy másnak helyét foglalja.

Csanád. T—ly. Könnyebb Ökröt hizlalni zöld gyepen, mint törvényt javallani zöld asztalnál.

Csongrád. Babarczy. Otthon is kell az ember.

B—e. A példa, s meg szokás elősegitheti az ujonczot.

Esztergom. Huszár. Plátó tanítványi halgatással kezdték a Tanulást

L—y. Akkár, hogy mossák a hollót, mégis fekete marad az.

Fehér. Marics. Nem minden követ követ valamit.

V. Nem szalad a teve, mégis halad.

Gömör. Marijassy. Az elaggott oroszlánynon a szünyog is kifog már!

Sz—y. Egészség kell a törvényhozáshoz.

Győr. B—y. Ha most nem is, talán majd máskor.

Kolozsváry. Nem mind, ami igaz, talál mindig elfogadást.

Heves. B. Ortzy. Lehet igazat érezni, de lehet igazat mondani is.

F—y. Silányabb a vészhang a Szózatnál.

Hont. Gudits. Lassan járj, tovább érsz.

Majthényi. Szorgalom mellett gyenge vesszöből válhat idővel árboczfá is.

Komárom. Ghiczzy. Azért hozták eleink a törvényeket, hogy azokkal védjük Hazánkat.

Pázmándy. A Hon java elősegéllésére való igyekezet szép Hazai tulajdonság.

Krassó. J—y. A milyen a Tanácsadó, olyan a Tanács.

P—ch. A Nyúl sem szaladna, ha nem félne.

Liptó K—y. A ki nem iparkodik Magyar lenni, bátran otthon maradhatna.

P—y. Ki az önn maga véleményének Jóságáról meg van győztetve, majd megszóllal.

Mármaros. B. Sztoyka. Ha a Bátorság Tiszta érzésből ered, nem vétek.

Mosony. Németszeghy. A vén muzsikus minden nap egy nótát felejt.

Torkos. Jobb hallgatni, mint rosztat mondani.

Neograd. Gy—ü Ha az órát fel nem húzzák, nem megy.

Prónay. Nem vágják le egy vágással a Tölgyet.

Nyitra. Uzsovits. Hideg vér, meggondolás, hasznosabb a Tűzességnél.

Pest. P—y. Mindig kérődzik, még sem emésztheti meg gyomra az el nem sült remény piluláját.

Fehérváry. Szabad a követnek mást érezni és mondani, mint Társának, csak a Törvénynyel, és utasítással ne ellenkezzen.

Poson. Bartal. A Fejedelmet és Hazát külön szeretni nem lehet.

Takács. Sok kisebb jó tanácsból nagy jó is kerekedhetik.

Posega. Markovich. Elfogadható érzésnek gátlása a szólásra való bátortalanság.

Gr. Jankovich. Ha tsak tanulni jött, ugy hallgatása nem hiba.

Sáros. B—a. Sárosi Vitéz soha sem tett bőséget Országban.

Sz—y. Nem minden nagy Testben lakik nagy Lélek is.

Somogy. Somsits. A mi igaz, nem fél a nyilvánosságtól.

Cz—y. Rosz ember az, a ki többet tesz, mint a mi töle kitelik.

Sopron. Nagy. Polgári koszorút érdemlenni szép, de nem könnyü.

Niczky. Jó a Csendes ember oda, a hová kell.

Szabolcs. Gr. Desseöffy. Apolló és Múzsák nem mindig szükségesek a törvényhozásnál.

Bónis. A hol az érzés hibázik? sem a Tudás?

Zala. Szegedy. A Hazafiúságnak igaz Próba köve a Tiszta lelkieméret.

Deák. Jobb az igazat kimondani, mint a rosztat szépíteni.

Szathmár. J—y. Sok szóbul nem válik mindég beszéd.

B. Vécsey. A közép uton járn legbiztosabb.

Szepes. Almásy. Országunk havassaiban is terem magyar szívü ember.

Gr. Cs—y. Akarna a szarka, de nem birja a farka.

Szerem. P—cs. Régi Viczispány is lehet csekély Törvényhozó.

P—cz. Nem minden ember vág oda, a hova néz.

Temes. M—y. Másra bizakodni, gyenge Magyarság.

Cs—r. A Hattyú is énekel, még sem tartják Kalkában.

Torna. R—i. Nem mind jó magyar az, ki jól beszél magyarul.

Gr. Andrássy. Igyekezettel, idő által válik az ember.

Torontál. K—i. Birtokot, vagy Törvényt határozni nagy külömbség.

M—i. Bocssás meg néki uram! mert nem tudja, mit szól.

Ugocsa. K—s. Nem vágy ki Diogenes Dongái közül.

B. P—i. A Tapasztalás nem árt a próbálatlannak.

Ungvár. Szerentsi. Kis ember is adhat nagy Tanácsot.

B—d. Többet kell a jó Vadasznak Tanulni, mint a Puskát elsütni.

Thuróc. J—h. Ha eddig nem mutatta magát, hogy ércz, mikor láthattya a Haza?

R—y. A néma Követ káros a Hazának, teher a Megyének.

Trenchén. Borsiczky. Csak a Tiszta hazafiuság adhat betset.

Nemák. A szabadságot csak szabadon lehet védeni.

Vas. Niczky. Nehéz megtudni, melyik rossz, melyik jó vége a dolognak.

Veszprém. Rohonczy. Az igazat vitatni senki sem tilthattya,

Bezerédy. Kevés szóval is sokat lehet mondani.

Verőcze. Szallopek. Deák nyelven is elfogadható a jó Tanács.

Hegedüs. Ha nincs gyantázva a vonó, nem szól a Hegedü.

Zemplin. Gr. Sch—k. Nagyobb füstye, mint pecsenyéje.

Sz—e. A kakas is ur a maga Szemetén.

Zólyom. Radvánszky. Lassú víz partot mos.

B—y. Jobb nem tudni, mint nem akarni.

Tiszújítás.

Történik egy nyomorult vármegyében.

(Az előjáték a színpalak megett kezdődik. Csozogás poszogás, lőtás futás, csürés csavarás, hímezés hámozás, csalás falás, fusió confusió, Jánus-fejek, titkos kacintgatások, ígér etek és emlékeztetések, tányérnyalások, fenyegetések, asztra leboruló zokogás, kapcziosus kérdések, félelem, remény, rózsaszínü firmamentum, tele aggatva klarinétokkal és böghögedükkel, melyek közül a fő böghös, mint kapellmeister, előtünik, — mire a tarhonya-kofák rendkívül megörülnek, jó vásárt remélvén.)

Személyek :

Piktusz Maskulusz, elnök ;

Kontrás, elnök-aspirans ;

Böghösi, kikandidált alispán ;

Vörösövi ur,

és több leendő urai a vármegyének, ki- és bekandidált uracsok, lesi puskások, fecsegők, alkalmatlankodók, publikum és az ugynevezett megye közönsége.

Elnök. Tisztelt megyei közönség! én alkotmányos és igazságos voltam mindig, de most azt kívánom, hogy a beköszöntő beszédet elengedjék, mert az le van ugyan írva, de én nem tudok jól olvasni, könnyen összezavarhatnám a konstrukciókat, — aztán meg ugy is tudják önök, hogy a puskaort nem én találtam fel, tehát csak a dologra. — Én meghallgatok ugyan mindenkit, de legjobban szeretem, ha önök lesznek a hallgatók.

Vörösövi. Bátor vagyok titkos szavazást indítványozni.

Elnök. Kikérem magamnak! itt én vagyok az elnök, majd meglátom én, ki izélt a patkára.

Kontrás. Már hiszen a mi a dolgot illeti, az ellen épen nem volna kifogásom, hanem hát a titkos szavazás nincs benne a programban, s ki tudja, hova vezetne ez a szokatlan eljárás. Méltóztassék megnyugosztalni magát Vörösövi urnak, s csak tessék a többit ránk bizni, — régi praktikus emberek vagyunk mi, majd meglássa, milyen szépen kibukstabirozzuk mi ezt az izét, (félre: tudom, hogy sirva néztek utána.)

Egy hang a bizottmányból. Hát a kvalifikációk megállapítása hol marad? — kezdjük először is az elnökön.

Böghösi. A kvalifikáclók nem olyan lényegesek, kérem szívesen, szóra sem érdemes az egész, csak tessék ránk bizni. Nincs szebb, mint az (meg)osztó(zó) igazság?

Vörösövi. Tehát értsük meg egymást, hogy kik legyenek kikandidálva a hivatalokra.

Elnök. Tetszik itt látni ezt a hüvelyk ujjamat? — no hát ez kandikál kifelé a mellette levő két ujjam

közt amugy olaszosan. A kandidáció joga az enyim, punctum.

(A megye közönsége most kezdi (észrevenni, hogy ideje volna már éljenezni, tehát roppant lelkesedéssel kísért „éljen“ hangzik; mialatt egyik választó súgva kéri a másikat: „ugyan pajtás, nem tudod, hol tanulta ez a mi elnökiünk az alkotmányos megyei élet teoriáját és praxisát?“)

Bögösi. Engedelmes gépek, obligát szavazatok! vagy akarám mondani: tisztelt megyei bizottmány! Minek az a sok beszéd. Röviden tudtára adatik mindenkinek, hogy az alispáni jelöltek mind lemondtak, csupán csak a magam neve van még a kandidációban, tehát méltóztassanak választani.

(Szünni nem akaró „éljen“ és káromkodás, pokoli zaj, szikrázó szemek, stb.)

Elnök. Tehát úgy látom, hogy az alispáni székre egyhangulag Bögösi ur választatott meg.

(Örömtől harsogó „éljen“, villitáncz és nemzeti rókatáncz, czigánykerekek hányása a teremben, a megválasztott néhány másodpercig tótágast áll, végre cseppet.)

Elnök. Tehát menjünk tovább: — a főszolgabírói tisztségre különösen ajánlanám az én kedves barátomat, a kivel esténkint együtt szoktam whisztezni, — no ugy-e, hogy eltaláltam a közvéleményt?!

(Orditás, éljenezés, „nem kell“, akusztikai és egyéb műfogások, rendbontók, más járás által történő leorditozások stb.)

Bögösi. Az elnök ur különös örömét fejezi ki általam a tisztelt bizottmány tapintatos eljárásáért, — én pedig már most az elfáradt elnök ur helyett átveszem a további intézést, — tehát a jegyzőségre kandidálva van: Péter Pál, Másik András és Czikeczay.

(A választóközönség egy szívvel lélekkel, Czikeczayt kiáltja.)

Elnök. Most jutott tudomásomra, hogy ez a Czikeczay valami mérnök volna, azt tartom, maradjon mindenki a maga mestersége mellett, — most árvíz fenyeget, szükség van a mérnökökre a partvédelemnél, ugy-e bizony tisztelt választók?

(Az alsóajak leesnek, a választók szemeket egymásra meresztik, a gondolatok a megsűrűdött levegőben megállanak, mint a vasvilla, néhány másodpercnyi szünet, mialatt a választók hazakészülnek.)

Bögösi. Az elnök ur Péter Pált jelölvén ki első helyre, önök hallgatását latin közmondás szerint beleegyezésnek veszi, tehát Péter Pál általános hallgatással jegyzőnek ezennel megválasztatott.

Egy hang a bizottmányból. Tisztelt hallgatóság! én egy megjegyzést akarnék tenni.

Elnök. Kár, nagyon kár, ha nincs velünk egy véleményen.

(Általános nyughatatlanság, zsbaj, fog- és hascsikorgás, néhány embernek nagy kedve kerekedik valakit kidobni, erősen szemelik az asztalfőn ülőket, míg végre egymást a teremből részint kihajítják, részint kibuxirozzák.)

Bögösi. Tisztelt megyei bizottmány, örömtől su-

gárzó arcok! még csak egy pillanatra maradjanak, kérem, instálom (a publikum megáll.) Még egy állomás volna betöltendő, de minthogy már üres állomás nincs, azonban egy embernek még okvetetlen helyet kell csinálnom, tehát hirtelenében kigondoltam egy állomást, erre nincs más jelöltünk, mint az az ur, kinek neve: Tarkaló.

(Mérges kifakadások, néhány obligát „éljen“, sziszegés, ásitózás, ügyes műfordítás, az éhes gyomrok ebédre sietnek, ugyanazért már most a Tarkaló is kinevezettetődik.)

Egy szemtanú

Ártatlansági bizonyítvány.

Anno dni 1867-ben történt. Kolozs megye egyik, anyagi és szellemi tekintetben tekintélyes, s különösen humanitásáról s becsületességéről ismeretes birtokosa L. F. termékeit a V. társulatnál biztosítván, történetesen egy asztag gabonája leégett; a társulat kiküld egy oculatort biztost vagy mit, ki a kár esetet protocolra veszi, s midőn az oculativ becsü protocol, s minden készen van, és ő a szivélyes házi urtól, s a minden tekintetben derék delnőtől uri módon megvendégeltetett, ezen szavakkal vált el a vendégszerető háztól: na már minden rendén van, csak az van hátra, hogy az ur a megyei tisztviselőség útján állittasson ki egy ártatlansági bizonyítványt; — melyből t. i. kisüljön, hogy ő L. F. nem oly conditú egyén, kitől kitelnék, hogy ő maga gyújtotta legyen fel asztagját.

Csaknem kővé vált a háziur a társulat ezen becsületét kétségbe hozó szabályának hallására, ha csakugyan nem a biztos toldotta meg a szabályokat e §-sal. Jó van, megteszem — mondá. Ennek következtében a járási szolgabíró magához hivatván, mondá: én az ur rabja vagyok, kérdezzen ki engem, s másokat is, kiket ez ügyben szükségeseknek itél, s aztán álliton ki részemre egy ártatlansági bizonyítványt, ha csakugyan megérdemlem ilyen s ilyen ügyben.

Megkezdődött hát a benignum examen ilyenképen:

— Hogy hívják? — L. F.

— Micsoda vallásu? — Reformatus.

— Hány éves? — Negyvenéves.

— Nős-e vagy nőtlen? — Nős.

— Hány gyermek atyja? — Egynek.

— Volt-fogva? — Soha.

— Hát most miért áll itt? — *Azért, mert olyan boldond voltam, hogy a V. társulatnál biztosítottam sat. sat*

A bizonyítvány ki lett állítva; a biztosított árt megkapta, hanem azt mondja, hogy ilyen áron többet nem játszik.

Ama bizonyos esizmadia és felesége kérdései es feleletei.

ORÁCULUM. A kinek az Isten hivatali ád, indományt is ád hozzá.

— — No már annál jobban csak nem bizonyíthatta be kortesvezér az ő önzetlenségét, mint Szentkirályinak két legtevékenyebb kortesvezére, kik *patikáriusok* lévén, mégis a legnagyobb buzgalommal serénykedtek az ő mesterségük legnagyobb ellensége, egy *homoeopatha* doktor mellett. (Sőt inkább ezzel árulták el a legnagyobb önzést! rajta voltak, hogy polgármesterré tegyék, hogy ne rongos többé, mint homeopathicus doktor, a patikáriusokat!)

— — A principálisunkat nagy fogyatkozás érte; rövid időn elvesztette az *újját*, meg a *híjját*. (Hogy történt az?) Hát a Honban (U.) betű alatt szokott irni Urházi, (H) betű alatt meg Hindy; s most az egyik kirándult falura Párisba, a másik világmérvényű hajókázási utra indult Közép-Szolnokba, s a „Hon“ ez idő alatt kénytelen elveszteni az (U)-ját és a (H)-ját.

— — Tallérossi Zebulon bátyánk minapi indítványa a tisztújítási modalítások iránt, nem maradt magában. Zemplinből írják nekem az ottani tímárok, hogy a főispán kiabálás helyett azt hozta be, hogy a ki „pro“ szavaz, tartsa fel a kezét. Minthogy pedig minden embernek két keze van, tehát az is hozzá tétetett, hogy a kalapját is tartsa a felemelt kezében. Kalapot persze csak egyet hord magával az ember; s e módszer csak egyszer használható: mert ha elfogadtatik, a jövő restoráció már minden ember két kalappal fog jönni a tisztújításra. — De sokkal mulatságosabb volt ennél még a győr-megyei restoráció, a hol titkosan szavaztak következő képen: van egy láda, három tölcéséres lyukkal ellátva, az hurczoltatik a tömeg közé, a terem kö-

zepére; — ott áll két felől egy-egy huszár parádében; — ezek tartanak egy *lepedőt* a láda fölé, de csak úgy, hogy a kortes láthassa és olvashassa a tölcésér melletti fölirást; — a ki pedig olvasni nem tudna: annak segítségére, a láda fölé ültetett egy *herold*, — ki is a nép összes közönsége számára, kezével megillette a tölcésereket, az illetők neveit fölkiáltva mutatta ki a jelöltek biztos tölcésereit; — fáradhatatlan főispán úr pedig, személyesen állt a láda előtt! — a közönség lepedő alatti titkos szavazásnak nevezte ezt, és méltányos utánzásra ajánlja.

Indítvány.

„Gazdálkodjunk!“ ez a jelszó,
Szegény az eklézsia,
Maga harangoz Lónyai,
Üres a láda fia.

Háromszáz képviselőnek
Mért naponta öt forint?
A ki mind feláll, ha Deák
Csak a fejével bólint.

Menjen haza a jobb oldal,
Csak Deák maradjon ott,
S a Lónyai rovására
Ne töltsé itt a napot.

A baloldalon százötven
Hadd beszéljen tüzesen,
Deák háromszáz szavától
Elhangzik az üresen.

„Gazdálkodjunk!“ ez a jelszó,
Egy oldal, egy egy személy,
Ha feláll, határoz: mindegy,
De a pénz nem egyre mén.

Az ország kortese.

Meg kellett volna becsülni.

Egy jobb lábára sánta ügyvédnek volt egy igen használható segédje. Történt azonban, hogy összezördülének, és elcsapák egymást.

„Hát Matyi, mért hagyta ott a principálisodat?“ kérdi ismerőse a faczér patvaristát.

„Barátom, hogy maradhatnék én annál az embernél; hisz' tudod, nem csak jobb keze, de jobb lába is voltam, s még sem becsült meg kellőképen!“

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országút 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1867.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Polák.